

Vstup

1. Ó Bo - že, k pro - sbám li - du se na - kloň sr - dcem

svým a do - přež mí - ru, kli - du všem vě - rným ze - mře -

lým; ať vě - čné svě - tlo sví - tí jim v sva - tém po - ko -

ji; dej v bla - že - nost jim vjí - ti po stra - stech, po bo - ji.

Před evangeliem

2. Jak strastná, Otče, muka
tvé dítky postihla,
když proti nim tvá ruka
se k soudu pozdvihla.
Slyš jejich pláč bolestný,
slyš jejich žalný vzdech,
viz, jak po tobě teskní
a zprost' je pokut všech.

Obětní průvod

3. Ó Bože věčné spásy,
pro obětní náš dar
nechť tvoje láska zhasí
muk očistcových žár.
Sám z duší sejmi dluhů
tíž nedoplačenou,
dej v nebešťanů kruhu
jim radost blaženou.

4. Sám Syn tvůj za ně prolil
na Golgotě svou krev,
tys k oběti té svolil,
tvá láska nezná hněv.
Dnes v našem velebení
slyš hlasy prosící
za trestů odpuštění,
za duše v očistci.

Přijímání

5. A jestli tvoje děti
nedbaly ve dnech svých
účasti na oběti
a darů nebeských,
kež toto přijímání
a živá láska tvá
pro svatých přimlouvání
jim věčný život dá.

Závěr

6. Dej, Bože, krásné nebe
těm duším toužícím,
ať věčně chválí tebe,
a dej nám přijít k nim
a radovat se s nimi
z vítězství Kristova
i s kůry andělskými
ve světle Domova.